

Broodje biomassa: turf terug in Kop

BELT - SCHUTSLOOT - In Nationaal Park De Weerribben en het aangrenzende natuurgebied De Wieden in de Kop van Overijssel worden weer turven gemaakt. Daarmee is de historische cirkel van Europas grootste laagveenmoeras rond. De herontdekte groene energiebron is een bijproduct uit het onderhoud van de duizenden zompige hectares in de Overijsselse Noordwesthoek. Het terrein is de afgelopen eeuwen namelijk ontstaan door afgraven van veen voor turfwinning. Om Wieden en Weerribben in stand te houden wordt het rietland al decennia afgeplagd. "Dat is noodzakelijk om de rietproductie op peil te houden en verbossen tegen te gaan. Groot nadeel hiervan is echter het achterblijvende plagsel, een groeiplaats voor ongewenste vegetatie. Dat spul zit vol zaden en wortelstukken. En als het op de akkers weer tot leven komt, zitten wij met planten en struiken die afbreuk doen aan de kwaliteit en de kwantiteit van riet. Als je bovendien weet dat een verbod op het verbranden van rietresten vanwege luchtvervuiling, rook - en stankoverlast eraan zit te komen, is het geweldig om die troep kwijt te kunnen raken en er nog iets nuttigs mee te doen, aldus rietteler Wout van de Belt gisteren bij de presentatie van het project Turven uit rietplaggen in Belt - Schutsloot. Overijssels gedeputeerde Piet Jansen perste daar uit een grote berg ingedroogd maaisel, bagger en groenresten (op het land is het meeste water er al uit gesijpeld) met een speciale machine de eerste broodjes.

Jansen is enthousiast: "Ongewenst plagsel wordt afgevoerd en een extra inkomstenbron komt in zicht. Een eeuwenoude traditie herleeft en dat spreekt enorm aan. Ecologie en economie in balans, wat wil je nog meer? Wieden en Weerribben bieden nog steeds gouden kansen. Riet is er daar een van en turven kunnen het worden.

De nieuwe generatie broodjes biomassa zullen overigens zeker niet alleen nostalgisch gebruikt gaan worden in de gietijzeren thuishachel. Ook grootschalige, duurzame energie-opwekkers zijn nieuwsgierig. En Rudi van Hedel, projectmanager namens grootgrondbezitter Staatsbosbeheer, weet al beter. "Vandaag zijn hier bijvoorbeeld ook mensen uit de tuinbranche. De broodjes kunnen in veel soorten en maten ook uitermate geschikt zijn voor toepassingen buiten. Waarom zou je een tuinborder of vijver niet afzetten met deze puur natuur. Want eenmaal droog zijn ze vrijwel ongevoelig voor water. Turven worden keihard. Ze gaan veel langer mee dan een rietmat. En grondstof genoeg. Hier alleen al 2000 hectare rietland. Plag jaarlijks 150 hectare 15 centimeter af. Dan hoeven de turfpersen geen dag stil te staan.

Toch, succesgaranties zijn er nog niet. Van Hedel: "Het moet wel rendabel natuurlijk, al mag duurzaam wat meer kosten. Garanties vinden dus. Onderzoeken hoe duurzaam turven buiten precies zijn. Komen meegeperste zaden en stukjes wortel nog tot leven? Hoe zit het met het zoutgehalte in de turven? Wat is de verbrandingswaarde? Om te verkopen moet je daarop antwoorden hebben.